

[Arnth Jensen.]

saa forelagt en Beregning af Gennemsnittet af Præsternes Løn og er kommet til det Resultat, at Gennemsnitslønnen er for København 7 525 Kr. 74 Ø. — Ministeren har taget Ørene med — og udenfor København 6 520 Kr. For at naa dette Tal medregner Ministeren baade Kørsels- og Kontorholdsgodtgørelse. Men er det nu rigtigt at gøre det? Jeg synes ikke, det er rigtigt, fordi disse Indtægter igen opvejes af Udgifter, Præsten nødvendigvis skal have.

Jeg siger igen: man forstaar Hensigten med det. Det er nemlig den at give det Udseende af, at Folkekirkens Præster lønnes uforholdsmæssigt højt, sammenlignet med andre Tjenestemænd. Det er af sine egne, man skal have det, hedder det. Men det forekommer mig, at vil den højtærede Kirkeminister gøre sin Forgænger i Embedet til Fagforeningsmand, saa maa den højtærede Kirkeminister tage imod Betegnelsen Skruibrækker eller Løntrykker i Forhold til sine Embedsbrødre.

Og naar det saa endda var en ærlig Opstilling. Men det er det ikke. Godtgørelse for Kørsel og Konfirmandstuehold kan ikke med Rimelighed medregnes til Præsternes Løn, fordi det er Beløb, som ikke direkte kommer Præsten til gode. Det fremgaar ogsaa udtrykkelig af Bemærkningerne i Lønningskommissionens Betænkning, hvor man direkte tager Afstand fra dette. Naar derfor den højtærede Kirkeminister ønsker at give os et Tal for Gennemsnitslønnen for Præster — og jeg synes, det er meget betimeligt, at vi faar et saadant —, saa skulde han give os Tallet for Grundløn plus Alderstillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, og vil Ministeren gøre det fuldt ud, maa han fradrage Boliggodtgørelse og Pensionsbidrag. Da først faar vi den virkelige Gennemsnitsløn.

Endelig udtalte Kirkeministeren, at de samlede Udgifter til Folkekirkens Drift alt i alt ligger omkring ved 30 Mill. Kr. årlig. Det er ikke nemt at kontrolere dette Tal. Den højtærede Kirkeminister nævnte det kun, meddelte os ikke, hvordan han kom til det. Han meddelte blandt andet, at Kirkeligningen udenfor København var 13 Mill. Kr. Paa det sidste Statsregnskab er Kirkeministeriets Udgifter opgjort til ca. 3 Mill. Kr. Det bliver altsaa i alt 16 Mill. Kr. Dertil kommer saa Præstelønninger af Fællesfonden, som jeg maa antage efter de Beregninger, jeg har gjort, vil være ca. 4 Mill. Kr. Hvad Lig-

ningen for København er, ved jeg ikke, men jeg kan ikke tænke mig, at de kirkelige Udgifter for Københavns Vedkommende er 10 Mill. Kr. Derfor beder jeg den højtærede Kirkeminister nærmere oplyse, hvorledes han er kommet til det nævnte Tal.

Den højtærede Kirkeminister udtalte til Slut Haabet om, at den Del af Befolkningen, der nu staaar indenfor den danske Folkekirke, ogsaa, trods alt, i Fremtiden vil blive der. Dette Ønske kan jeg fuldt ud tiltræde, men hvis den højtærede Kirkeminister endnu i nogle Aar skal beklæde sit høje Embede og ikke vender om, om jeg saa maa sige, fra sin Vilfarelses Vej, da tror jeg, at den højtærede Kirkeminister vil faa at se, at mange vil føle Forholdene saadan, at de ikke længere kan være der, og det forekommer mig, at den højtærede Kirkeminister netop gør sig al mulig Umage for ikke at samle, men at sprede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerhard Nielsen: Det ærede Medlem, der her staaar som en meget kraftig Talsmand for Præsterne, synes at glemme sit eget Partis Stilling, den Gang hans eget Partis Ministerium slog ned paa Tjenestemændene, den Gang de slog ned paa selv de lavest lønnede, Postbude og mange andre, der havde en meget lille Indtægt. Da afbødede man Slaget for Præsternes Vedkommende ved at forelægge en ny Præstelønningslov, og den daværende Kirkeminister, Hr. Bruun-Rasmussen, udtalte klart herfra, at dette Lovforslag fremkom for at afbøde den Nedgang i Præsternes Lønning, som vilde være en Følge af Ændringerne i Tjenestemandsløven.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Jeg glemmer ikke den Revision, der skete, men det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen maa vide, at Præsterne fik akkurat samme Behandling som de andre Tjenestemænd, den samme Nedsnkæring af Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg. Det ærede Medlem maa ogsaa vide, at netop den Lønningslov, som Præsterne fik i 1919—20, ikke hvilede paa samme Forudsætninger som de øvrige Tjenestemandsløve, men at man fra mange